

በዛሬው የጀግኖች ዓምድ የአንድ ቆራጥ ሚሊሺያ ወታደር አስደናቂ የጀግንነት ገድል ሲሆን ከዚህ

የዛሬው ትውልድ ከዚህ ምን ሊማር ይችላል ? ያ ሁሉ መስዋዕትነትና ጀግንነት የተከፈለበት ዋጋ አሁን ለአለንበት ሁኔታ እንዳይደርስ አልነበረም? እስቲ እራስዎን ይህን ካነበቡ በኋላ ይጠይቁ !

ፈንጂ ላይ ተንከባሎ ድል ያስጨበጠ ጀግና !!

1969 ዓ.ም. የሀገራችን የኢትዮጵያ የፈተና ዘመን ነበር ። ወቅቱ በምስራቅና በደቡብ የሶማሊያ ተስፋፊ ጦር ወደመሀል አገር ዘልቆ ለመግባት የሞከረበትና ገንጣይ ወንበዴ በሰሜን በአንዳንድ ቦታዎች ላይ ጊዚያዊ ድል አግኝቶ የተቀናጣበት ነበር ። ሌሎችም ፀረ አንድነት ኃይሎች በየቦታው ይሹለከለካሉ ።

በወቅቱ ቆራጡ መሪዎችን << ታፍራና ተከብራ የኖረቸው አገራችን በጠላት ተደፍራለች ታጠቅ >> በማለት ያስተላለፉት የክተት አዋጅ ሰፊውን ህዝብ ከዳር እስከ ዳር አንቀሳቅሰው ። ተነሳ ! ታጠቅ የሚለውን ጥሪ ተግባራዊ ለማድረግ የታጠቅ ጦር ሠፈር ተመሠረተ ። አርሶ አደሩና አገር ወዳዳ በፈቃደኝነት ወደዚህ ሰፈር በመከተት ሰልጠኖ የእናት አገሩን ነፃነትና አንድነት ለማስከበር << አብዮታዊት ኢትዮጵያ ወይም ሞት >> በማለት ቆርጦ ተነሳ ። በዚህ ሂደት ውስጥ በታጠቅ ጦር ሰፈር ሰልጥነው በመውጣትና ወደጦር ግንባር ዘምተው ጠላትን ካርበደበዱት ወድ የሃገሪቱ ልጆች መካከል ሚሊሺያ ወታደር ብርሃኑ በቀለ ይገኝበታል።

ሚሊሺያ ወታደር ብርሃኑ በቀለ በአሩሲ ክፍለሃገር በጭላሎ አውራጃ በሽርካ ወረዳ ከገበሬ ቤተሰብ ተወለደ ። ዕድሜው ለትምህርት ሲደርስ የአንደኛ ደረጃ ትምህርቱን በተወለደበት አካባቢ ተከታተለ። በ1969 ዓ.ም. ታጠቅ ጦር ሰፈር ገበቶ ወታደራዊ ስልጠናውን በማጠናቀቅ ወደሰሜን ጦር ግንባር ዘመተ ።

በኤርትራ ክፍለ ሀገር በከረን ወረዳ መለብሶ ላይ ገንጣይ ወንበዴን ለመደምሰስ የሚሊሺያ ወታደር ብርሃኑ በቀለ ላለበት ጦር ግዳጅ ይሰጠዋል። በዚህ ቦታ ላይ ወንበዴ ተጠናክሮ መሸጋገል ። ጦሩ የተሰጠውን ግዳጅ ለመፈጸም በመጋቢት ወር 1975 ይነቃነቃል ። ወደ መለብሶ በሚወስደው መንገድ ተፈጥሮአዊ አቀማመጡ እጅግ ወጣገባና ተራራ የበዛበት ነው። ወደ ጠላት ምሽግ የሚያደርሱ መጠግያ ቦታዎች የተወሰኑ ናቸው። ጠላትም ይህንኑ ተገንዝቦ እነዚህን መጠገያና መቃረቢያ ቦታዎች በመትረየስና በጸረ ሰው ፈንጂ አጠሯል ። ጠላት የጠመደው መትረየስና ድርብርብ የፈንጂ አጥር በወገን ጦር ላይ ጉዳት እያደረሰ ነው ። ስለሆነም በወቅቱ የጠላትን ምሽግ መስበር አልተቻለም ።

በዚህ ግዜ ይህን የወገንን እንቅስቃሴ የገታውን የጠላት ምሽግ ግዚያዊ ጥንካሬ የተመለከተው ሚሊሺያ ወታደር ብርሃኑ በቀለ አንድ ሃሳብ አፈለቀ። ይህም ጠላት ያጠመዳቸውን የፈንጅ ወጥመዶች ለማለፍ የሚጽፈበትን ዘዴ ነው ። እሱ በሰጠውና በሚወስደው ቆራጥና የመስዋዕትነት እርምጃ የወገን ጦር ጠላትን አሳዶ መቅጣት ይችላል ብሎ ወሰነ ። ህይወት ፤ እናት ፤ አባት ፤ ልጅ ፤ ሚስት ሁሉም ከህሊናው ገብተው ወሳኔውን ሊያስለወጡት አልቻሉም ።

<< እናት አባት ቢሞት በአገር ይለቀሳል
አገር የሞተ እንደሁ ወዴት ይደረሳል >>

የሚለው የአባቶች አባባል ታወሰው ። ወለል ብሎ የሚታየው እኔ በህይወት እያለሁ እናት አገር በገንጣይ ወንበዴ መደፈርና መረገጥ የለባትም ። እኔ እያለሁ ጥርኝ አፈር ለጠላት ጥቅም መዋል አይገበወም የሚል ቁርጠኛ ወሳኔ ነበር ። ወሳኔ ብቻ አልነበረም ፤ ለተግባር ተንቀሳቀሰ።

ሚሊሺያ ወታደር ብርሃኑ በቀለ ለእናት ሀገሩና ለኢትዮጵያ አንድነት ባለው ችኑ ፍቅርና እምነት እጅግ ከፍተኛ መስዋዕትነት ለመክፈል ጠላት በሰሰት ረድፍ ወደ ቀበረው ፈንጂ ተጠጋ ። ለትግል ጓደኞቹ << ጠላት ካጠመደው ፈንጂ ላይ ተንከባልዬ አፈነደዋለሁ ፤ ከሞትሁ በፊት ላይ ተረማምዳችሁ ግባችንን ያዙ ። ከተረፍኩ አብረን እንይዛለን >> ብሎ የመጨረሻውን የጀግንነት ኑዛዜ አደረገ ። ሚሊሺያ ብርሀኑ በራሱ አነሳሽነት ጠላት ለመከላከያ የቀበረው ፈንጂ ላይ ተንከባለለ ። የተቀበረው የፈንጂ እሩምታ ድምጽ በየጋራውና በየሽንተረሩ አስተጋባ ። ሚሊሺያ ብርሀኑ በወድ ህይወቱ

የሀገሩን የድል ብርሃን አብርቶ ለተተኪው ትውልድ የአገርን የአንድነት ፍቅርን አስተምሮ አርአያ ሆኖ አለፈ ። እሱ በከፈተው መስመር የወገን ጦር ተረማምዶ ጠላትን አጥቅቶ ግቡን ያዘ ። ጠላትንም አባሮ አይቀጡ ቅጣት ቀጥቶታል ።

ሚሊሺያ ወታደር ብርሃኑ በቀለ ከላይ የተጠቀሰውን የቆራጥነትና የጀግንነት ተግባር ባይፈጽም የሚያስጠይቀው አልነበረም ። ይሁን እንጂ ፈንጂ ላይ መንከባለል አደገኝነቱን እያወቀ ለህይወቱ ሰይሳሳ በልበ ሙሉነትና በጀግንነት በተሰለፈበት የጦር ሜዳ የዘወትር ወታደራዊ ግዳጅ አፈፃፀም ከሚጠይቀው በላይ እጅግ የሚያኮራ ጅብዱ ፈጽሟል ። በዚህም የትግል ጓደኞቹና ሠራዊቱ ብቻ ሳይሆን ሁሉም እትዮጵያዊ ይኮራበታል ። የኢትዮጵያ ህዝብ ለዘመናት በደሙና በህይወቱ የዋጀውን ነፃነቱን አንድነቱን ለመጠበቅ የራሱን ድርሻ ህይወት ሰጠ ። በቃሉ የተናገረውን በግብር በማሳየቱ ታሪኩ ከሃገሪቱ የትግል ታሪክ ጋር በኩብር ተመዝግቦ ሲታወስ ይኖራል ። ይህ ቆራጥ ጀግና ለፈጸመው እጅግ የሚያኮራ ጅብዱ የላቀ የጦር ሜዳይ ተሸላሚ ሆኖአል ።

ሚሊሺያ ወታደር ብርሃኑ በቀለ ለእናት አገሩ የገባውን ቃል ኪዳን በግብር በማሳየት ምትክ የማይገኝለት ህይወቱን ሰጧል። ታሪኩ ግን ከአርአያነቱ ጋር ለዘለዓለም ይኖራል ።